

Asylen

1992

17' 02"

Rolf Enström

Thomas Helsing

”Det är något orimligt att världens ondskas och elände existerar, att människor och djur måste lida, att livet är så kort, döden så obecklig. Det finns något i vår tillvaros struktur som på sitt sätt är ett mirakel, fast av ett nattsvart och skrämmande slag. Vi borde få vara evigt unga, döden borde inte finnas. Alla våra drömmar om evigt liv och om himmelriket har kanske växt fram ur den övertygelsen - att tillvaron där är ett naturligt tillstånd. Vår värld är inte vad den borde vara, på något sätt är den förfelad.”

ur Peter Nilson's Rymdflug

”The Asylum”

. . . and on entering the valley, they soon realized that the former inhabitants never had realized that the three for Muster Mark was not enough. They could clearly see what was left of the tower and the gates, but the brutal silence was not worth a closer study.

Anonymous 1994

Asylen

1992

17' 02"

Rolf Enström

Thomas Helsing

”Det är något orimligt att världens ondskas och elände existerar, att människor och djur måste lida, att livet är så kort, döden så obecklig. Det finns något i vår tillvaros struktur som på sitt sätt är ett mirakel, fast av ett nattsvart och skrämmande slag. Vi borde få vara evigt unga, döden borde inte finnas. Alla våra drömmar om evigt liv och om himmelriket har kanske växt fram ur den övertygelsen - att tillvaron där är ett naturligt tillstånd. Vår värld är inte vad den borde vara, på något sätt är den förfelad.”

ur Peter Nilson's Rymdflug

”The Asylum”

. . . and on entering the valley, they soon realized that the former inhabitants never had realized that the three for Muster Mark was not enough. They could clearly see what was left of the tower and the gates, but the brutal silence was not worth a closer study.

Anonymous 1994

Asylen är ett bildspel för nio projektorer och tonband. Bildytans storlek motsvarar 70 mm film (s k vidfilmsformat). Tillkomståret är 1992, och det uruppfördes under Stockholms Elektronmusikfestival i Fylkingens lokaler.

Asylen har ingen handling i egentlig mening. Det är visserligen en berättelse, men berättelsens innehåll får betraktaren själv får stå för. Vi tillhandahåller ramen, så att säga.

I våra bildspel har vi experimenterat med olika arbetsmetoder för att kombinera bild och musik. I detta möte händer fascinerande saker och det är få film- och bildspejskapare som har experimenterat med förhållandet bild/musik.

I Fractal utarbetade vi bild och musik utifrån en gemensam struktur, därefter satte vi ihop det.

Vad gäller Asylen, gjorde Hellsing bilder och programmerade bildspelet, varefter Rolf Enström komponerade musiken. I vårt samarbete har vi alltid månat om att bild och musik ska existera på lika villkor.

Thomas Hellsing:

”I mitt bildskapande fascinerar jag av föremål som skapats av människor en gång, saker som sedan glömts bort och kastats på sopstopp – som att stå på en skrotgård och betrakta ett föremål som skilts från sitt ursprung. Man vrider och vänder på det, men fattar ingenting. Föremålets form är bestämd och ser ändamålenlig ut, likväl är dess funktion fullständigt obegriplig eftersom den är rymt ur sitt sammanhang.

Samma sak upplever man när man går in i ett sedan länge övergivet hus och tittar.

Vem har bott i detta hus? Vad har detta föremål använts till? Vad gjorde de som en gång bodde här? Vilka tankar tänkte de?

Om detta handlar Asylen.

Men betraktaren får inga svar på sina frågor. Bara nya gåtor att fundera över.”

Asylen är ett bildspel för nio projektorer och tonband. Bildytans storlek motsvarar 70 mm film (s k vidfilmsformat). Tillkomståret är 1992, och det uruppfördes under Stockholms Elektronmusikfestival i Fylkingens lokaler.

Asylen har ingen handling i egentlig mening. Det är visserligen en berättelse, men berättelsens innehåll får betraktaren själv får stå för. Vi tillhandahåller ramen, så att säga.

I våra bildspel har vi experimenterat med olika arbetsmetoder för att kombinera bild och musik. I detta möte händer fascinerande saker och det är få film- och bildspejskapare som har experimenterat med förhållandet bild/musik.

I Fractal utarbetade vi bild och musik utifrån en gemensam struktur, därefter satte vi ihop det.

Vad gäller Asylen, gjorde Hellsing bilder och programmerade bildspelet, varefter Rolf Enström komponerade musiken. I vårt samarbete har vi alltid månat om att bild och musik ska existera på lika villkor.

Thomas Hellsing:

”I mitt bildskapande fascinerar jag av föremål som skapats av människor en gång, saker som sedan glömts bort och kastats på sopstopp – som att stå på en skrotgård och betrakta ett föremål som skilts från sitt ursprung. Man vrider och vänder på det, men fattar ingenting. Föremålets form är bestämd och ser ändamålenlig ut, likväl är dess funktion fullständigt obegriplig eftersom den är rymt ur sitt sammanhang.

Samma sak upplever man när man går in i ett sedan länge övergivet hus och tittar.

Vem har bott i detta hus? Vad har detta föremål använts till? Vad gjorde de som en gång bodde här? Vilka tankar tänkte de?

Om detta handlar Asylen.

Men betraktaren får inga svar på sina frågor. Bara nya gåtor att fundera över.”